

TUSEA

viu. Și noi, cei rămași, care reactivăm surogatul ăsta al mă-sii de viață, nu avem dreptul la îndoieli. Ai înțeles?

– Am înțeles!
– Atunci stai în post. Supraveghează Obiectivul. Ceea ce face. E fundamental. Trebuie să aflăm cum îl face. Este singura șansă. Trebuie să învățăm de la el. Pricepi?

– Pricep.
– Ce pricepi?
– Ceea ce face e fundamental. Trebuie să aflăm cum îl face.

– Sigur?
– Sigur! Nu sunt un introvertit. Nu sunt un șoarece disperat. Nu vreau să fiu Monitor. Nu mă cred Arcimboldo.

– Perfect!
– Veghez asupra Obiectivului. Cine se apropie de el, îlucid. Cine are îndoieli, îl belesc. Am încredere în Viitor. Chiar dacă Arhimede a fost ucis, îl avem pe urmașul lui Arhimede.

– Așa!
– El este Obiectivul Principal!
– Ai dreptate. Începi să-ți revii.
– Se ridică!
– Minunat!
– Se îndreaptă spre noi!
– De când așteptăm!
– Asta-i momentul!
– Hotărâtor!
– Se oprește din nou!
– Își face curaj!
– Rupe o creangă!
– Ce ți-am spus?
– Vine spre noi! Ce facem?
– Pregătește pădurea!
– O pregătesc!
– Greblează nisipul din jur!
– Îl greblez!
– Adu arborii seculari!
– I-am adus!
– Dă drumul la râuri!
– Le-am dat!
– Recapitulează!

– Am pregătit pădurea, am netezit nisipul, am adus arborii seculari, am dat drumul la râuri, am făcut totul ca surogatul ăsta al mă-sii de viață să pară adevărat... Ce mai am de executat?

– Trage soarele mai aproape de noi. Se apropie Obiectivul Principal! Ultimul Arhimede!

Liniste. În luminișul de jos, apare un cimpanzeu. Înaintează încet, făcând cercuri mici în nisip.

– PAUL, în jur de cincizeci de ani.

– CHRIS, în jur de douăzeci și... de ani

Birou într-un bar de noapte. Prin ușa deschisă se zărește o masă de biliard. Paul vorbește la telefon.

PAUL: Chris!... Chris, mă auzi? Ești în mașină?...
(*Lumină în interiorul unei mașini. Sputurile se vor schimba după necesități.*) Răspunde odată, Chris! Chris!...

CHRIS: Alo! Alo, da!

PAUL: Tu ești, Chris?

CHRIS: Alo, eu sunt!... Paul?...

PAUL: Chris, tu ești? Slavă Domnului! Te caut de-o vreme. Începusem să-mi fac griji. Ești lângă pod? În mașină? Poți să-mi răspunzi?

CHRIS: Da, pot să-ți răspund.

PAUL: Deci ești tot lângă pod? Lângă Podul de Vânt?...

CHRIS: Da, Paul. Sunt în mașină. Tot lângă Podul de Vânt.

PAUL: Mă bucură, Chris! De ce n-ai răspuns până acum? S-a întâmplat ceva? A fost o-ntrerupere? Știi, am avut o clipă de spaimă. Nu azeam decât apelurile mele continue, tăcerea din receptor și, apoi, un zgomot ciudat, tare ciudat. Noroc că ai răspuns până la urmă. Spune-mi, poți să vorbești?

CHRIS: Pot, sigur că pot.

PAUL: Atunci este bine. Înseamnă că nu e nimeni prin jur? Terenul este curat?

CHRIS: Da! Terenul este curat. Sunt în mașina mea. Lângă Podul de Vânt. Nu ne ascultă nimeni. Nu ne înregistrează nimeni, dacă asta dorești să știi.

PAUL: Nu te enerva Chris, nu ai motive. Doar cunoști regula... Și apoi, ți-am spus, nu? Am auzit... Mi s-a părut că aud ceva ciudat în interiorul mașinii. (*Pauză.*) Nu cumva ai răcit? Nu cumva ai guturai?

CHRIS: Nu, nu am răcit.

PAUL: Asta e bine, Chris! N-aș fi vrut să boalești din cauza mea. Îmi închipui că te-a bătut tare vântul pe pod.

CHRIS: Pe ce?...

PAUL: Pe pod!... Alo, mă auzi, Chris?... Ce se petrece acolo? Parcă iar se aude ceva! Chris!... Chris!...

CHRIS: Cine a zis că am fost pe pod? (*Pauză.*)

PAUL: Cum?... N-ai fost pe pod?...

CHRIS: Nu! N-am fost pe pod.

PAUL: Nu te-ai dus pe pod, Chris?... (*Zgomot în mașină.*) Nu ai vrea să-mi explici? Doar aveai o treabă acolo. O treabă de zece mii. O treabă pe care o puteai face doar tu. (*Pauză.*) Alo, răspunde!... (*Pauză. Zgomot.*) Răspunde odată și nu mai tuși atât! Sau, dacă tușești, spune măcar că ai răcit. Nu e nici un păcat. Nu e nici o rușine. Acolo, pe pod, bate un vânt de te smintește!

CHRIS: Ți-am spus că n-am fost pe pod. Și că nu sunt răcit. Mai vrei să știi și altceva, Paul?

PAUL: Cum?... Dacă mai vreau să știu și altceva?... Tu ai înnebunit, Chris? Atâta găsești să mă-ntrebi? Pe mine? ... De acolo de unde ești? De lângă Podul de Vânt? Din Lancia aia neagră, de lux?... În care taci și tușești?... (*Îl imită.*) „Mai vrei să știi și altceva, Paul?” (*Tare.*) Sigur că vreau să știu! Te-am trimis cu o treabă acolo. O treabă de zece mii. Pe care te-ai angajat să o faci. Și pe care trebuia să mi-o confirmi. Ca s-o pot confirma și eu mai departe. (*Pauză.*) Ei bine, Chris, ești atât de drăguț să îmi spui dacă ai făcut-o? Dacă n-ai avut greutate în exe... mă rog, în execuția ei?... (*Zgomot ciudat, continuu.*) Alo, răspunde odată și nu mai tuși atât! Ai înțeles? (*Pauză, zgomot.*) Tusea nu-i un răspuns, Chris! Poate fi orice, o inflamare a căilor respiratorii, o meteahnă, o alergie, ce vrei, dar nu-i un răspuns. Vrei să-ți spun eu ce e tusea în cazul de față? E o belea! O belea de care nimeni nu are nevoie acum. O belea pe care eu unul nu mi-o doresc. Și nici ție nu ți-o doresc, Chris... Înțelegi?...

CHRIS: Da, înțeleg!

PAUL: Foarte bine! Continuă!

CHRIS: Să continui?

PAUL: Ei, fir'ar să fie de treabă, atunci începe măcar! Dar te-a potcovit rău tusea asta! Te-a-ntors pe dos. Te-a făcut

harcea-parcea!... Cred că ți-ar prinde bine o vodcă cu niște piper. Știi unde-o găsești. La mine la club. Te așteaptă alături de cei zece mii. Dacă ai făcut treaba pentru care te-ai dus. Dacă l-ai lichidat pe omul care ne incomoda. Spune-mi că ai făcut-o. Că nu mai ai pentru ce sta acolo. Și bagă-ți piciorul odată-n pedala mașinii. Nu mai rămâne acolo. Vino la mine, direct la „Clubul Sugarilor”. Sper că n-ai uitat drumul.

CHRIS: Nu, nu l-am uitat. Doar că...

PAUL: Atunci este bine! (Pauză.) Cum?... Doar că?... Alo!... la stai puțin!... (Zgomot în mașină.) Mai ai pe cineva lângă tine?

CHRIS: Liniștește-te, sunt singur!... Paul!...

PAUL: Și totuși aud un zgomot suspect. Acolo. Alături de tine! Pe mine nu mă îmbrobodești, am un auz clasa-ntâi! Îți și spun ce aud, ceva sec, hârșăit, ca de foarfecă ruginită, de păslă, ce taie ceva pe dinăuntru. Asta aud. Sau asta cred că aud. Nu ai vrea să fii atât de drăguț să îmi spui ce este cu-adevărât?

CHRIS: E o tuse.

PAUL: Asta spuneam și eu. Tusea ta.

CHRIS: Nu e a mea, Paul.

PAUL: Ha, ha, te-am prins, Chris! Asta vroiam să aud. Că nu e a ta. Cine mai este cu tine, Chris, cine mai este cu tine?...

CHRIS: Nu e nimeni!

PAUL: Al naibii să fiu dacă mai înțeleg! (Pauză.) Atunci te mai întreb o dată. Fii atent!... Ai probleme? Ai nevoie de cineva lângă tine care să-ți dezlege niște cuvinte încrucișate sau care s-au încrucișat pe neașteptate?...

CHRIS: Nu am probleme. Nu dezleg nici un fel de cuvinte încrucișate. Nu m-am încrucișat cu nimeni...

PAUL: Poate ar fi mai bine să vin să te-ajut...

CHRIS: N-ai cum să mă ajuți, Paul! Ți-am spus, nu e nimeni cu mine.

PAUL: Atunci explică-mi, ce se întâmplă acolo? A cui e tusea aia belită de lângă tine?

CHRIS: Ți-aș spune, dar mi-e teamă că n-ai să mă crezi.

PAUL: Ce-ar fi măcar să încerci?

CHRIS: E tusea mortului.

PAUL: Tusea.... Hehehe, te ții de prostii.

CHRIS: Din păcate, nu prea am chef. Dar deloc...

PAUL: Morții nu tușesc.

CHRIS: Al meu tușește. (Pauză.)

PAUL: E clar! Treaba te-a obosit. Vorbești aiurea-n tramvai. Halucinezi. Ai febră. Ce-ar fi să te duci să te culci? Vorbim mâine. (Pauză.) Sau nu, vino încoace rapid. Să stăm de vorbă acum.

CHRIS: Mă tem că n-o să putem.

PAUL: Chris! Ce dracu' se-ntâmplă? Ce ai pățit?... Nu cumva te-au prins cei de dincolo? Te-ai dus dincolo de pod, Chris? De ce ai făcut asta? Doar ți-am spus că ăia de peste pod sunt periculoși. Că dincolo e terenul lor de joc. De ce nu m-ai ascultat? Trebuia să faci totul așa cum ți-am spus. Atât și nimic mai mult. Trebuia să lichidezi o figură inutilă. Atât! Pentru asta aveai podul. Malul râului. Apa! Noaptea! Vântul! Viforița! Pustietatea! Destul ca să-i poți pune pistolul la ceață și să apeși pe trăgaci. Pac! Gata! Cortina și zece mișoare! De ce nu m-ai ascultat?

CHRIS: Era vânt, Paul. Era un vânt prea puternic.

PAUL: Stai puțin! (Pauză.) Lasă-mă să înțeleg. (Pauză.) Să-mi iau pastilele alea de inimă. (Pauză.) Acum e mai bine. (Pauză.) Deci nu te-ai aventurat peste pod?

CHRIS: Nu.

PAUL: Slavă Domnului! Deci nu te-au prins cei de dincolo? Ești de partea asta a râului?

CHRIS: Da. Sunt de partea asta a râului, Paul.

PAUL: Și pe Nicky-Guriță l-ai lichidat?

CHRIS: Ți-am spus doar...

PAUL: E-n regulă!... Mi-a venit inima la loc. (Pauză.) Atunci, ce-ar fi s-o luăm mai mărunț? Știi, astă-seară ori ești tu obosit, ori sunt eu tare de cap. Să cădem la-nvoială. O luăm pe-ndelete. Timp avem. Spune-mi totul de-a fir a păr. Încet. Clar. Răspicat. Cu lux de-amănunte. Ca și când ai vorbi despre sex. Ca și când ai povesti cum ai ademenit o gagicuță-n mașină.

CHRIS: Dar asta am și făcut!

PAUL: Ai ademenit o gagică-n....

CHRIS: Pe Nicky-Guriță! Înțelegi? Era prea frig afară. Și eu îmi uitasem pardesiul la club. Cred că și-acuma-i acolo, cu

o grămadă de bile de biliard ascunse în buzunar. Știi, când cineva mă atinge, bilele se ciocnesc de parc-ar fi vii...

PAUL: Bun! Deci pe Nicky-Guriță l-ai ademenit în mașină. Până aici, totul e clar. Și eu aș fi procedat la fel dacă-mi uitam pardesiul la club. De ce să ieși afară pe ger? Mai bine chemi victima în mașină. O idee ingenioasă. Curată. Fără probleme. Parcă și văd motorul încălzit, tremurând, duduind. Aburii ieșind încet prin capotă. Tu, la volan, el, lângă tine, cu gura încă albită de ger. Dezmorțindu-și genunchii sub bordul mașinii. (Pauză.) Totul s-a petrecut așa cum ți-am spus, Chris?

CHRIS: Totul a fost așa cum ai spus, Paul. Ai relatat totul de parcă ai fi fost aici. În afară de un mic amănunt...

PAUL: Care?

CHRIS: Tusea lui Nicky-Guriță. Te bagă-n sperieți. (Pauză.) Era groaznică. Horcăită. Lipsită de orice șansă. Îngropată în piept ca-ntr-un cavou de familie. Îi dădea exact diagnosticul. Timpul pe care îl mai avea de trăit. Câteva săptămâni. Câteva zile. Și nici una din ele pe un țărm însorit...

PAUL: Nenorocitul! Căuta să te înduioșeze. Degeaba! Dacă nu-l terminai tu, îl lichidau cei de pe celălalt mal. Era dator vândut. Nu scăpa decât rămânând acolo, pe pod. Cât poți să stai pe un pod de vânt, să cerșești mila lui?...

CHRIS: Tremura și tușea. Tremura și tușea.

PAUL: Răcise.

CHRIS: Da. Răcise pe pod. Încă sperând o iertare venită de undeva. Două zile și două nopți. Fără palton pe el. Așteptând un semnal de la unul din cele două capete ale aceluiași pod de vânt. Oricare. (Pauză.) Nimic. Nemișcare. Tăcere. Ger. Și el, la mijloc, nevenindu-i să creadă că nu mai face parte din joc. Că va trebui să plătească cu amărăta-i de viață pentru tot ce-a făcut. (Pauză.) Am scos pistolul. L-am îndreptat către el. Încet. Fără grabă. Am tras. A rămas țeapăn, nemișcat, parcă temându-se să nu murdărească bancheta mașinii. Am deschis portiera și i-am făcut vânt în apă. (Pauză.)

PAUL: O treabă murdară. Trebuia făcută de cineva.

CHRIS: Mi-ar plăcea să cred la fel.

PAUL: Nu începe din nou. S-a terminat, înțelegi? Pune mașina-n mișcare și vino iute la club. Avem nevoie de tine.

CHRIS: Și voi?...

PAUL: Sigur că... (Pauză.) Cum ai spus, Chris? Și noi?...

CHRIS: Vrei să-ți spun adevărul până la capăt, Paul?

PAUL: Gata! L-ai spus! S-a terminat! Un parior păgubos mai puțin. Vino acasă... (Pauză.)

CHRIS: Vrei să ți-l spun, Paul? (Liniște, respirație grea.)

PAUL: Bine! Spune-mi-l.

CHRIS: ȘI EA are nevoie de mine!

PAUL: ȘI EA?... Stai puțin, Chris... Care EA?...

CHRIS: EA! Nu spuneai c-o auzi?... (Pauză.)

PAUL: Da, da!... Așa spuneam... Doar că...

CHRIS: Atunci sper că ai înțeles. N-o pot lăsa. Nu mă mai are decât pe mine. Nu mai are la cine se duce. O auzi?... (Tuse prelungă, încetă.)

PAUL: O aud, Dumnezeii mă-sii de treabă! O aud!... Dar așa ceva-i imposibil!... Chris!...

CHRIS: Ți-am spus: Mai are doar câteva săptămâni, câteva zile. Și nici una dintre ele-n Canare. N-o pot lăsa! Nici măcar Nicky-Guriță n-ar fi lăsat-o dacă nu-l lichidam. Nu crezi?...

PAUL: Ba da, Chris!... (Pauză.) Alo, alo, Chris!...

CHRIS: Mă bucur că mă aprobi. Și că nu te superi. Asta îmi va ușura treaba. Și dacă ne vom mai vedea vreodată în viață... Dacă voi mai veni vreodată să aud bilele alea de biliard...

PAUL: Ne vom vedea, Chris, ne vom vedea!...

CHRIS: Încă ceva! Dacă socotiți că am încălcat regula jocului...

PAUL: N-ai încălcat nici o regulă, Chris. Nici una! Ți-ai făcut treaba perfect.

CHRIS: Știi unde pot fi găsit. Lângă Podul de Vânt. Puteți trimite oricând pe cineva...

PAUL: Dar bine, Chris, cum ți...

CHRIS: Un singur lucru să-i spui. Să nu facă aceeași greșală. Să nu tragă atunci când se-aude. Înțelegi? Nu când se-aude... Pentru că atunci... EA.... Tusea mortului.... Va rămâne cu el... Înțelegi, Paul?... Poți înțelege?... (Tuse încăcioasă, prelungă.)

PAUL: Alo, Chris!... Chris!...

Șuier puternic de vânt.

